
tilki
Kitap

şiir
isimsiz nefesler
dadohu

ISBN 978-605-5045-45-6
1.Basım, İstanbul, Kasım 2014, 500 Adet
Genel Seri:72 Şiir Serisi:34

Tilki Kitap©
www.tilkikitap.com
www.tilkimagaza.com
tilkikitap@gmail.com

Genel Yayın Yönetmeni: Emrah Çelik
Editör: Benjamin AE
Kapak Tasarımı: Ajans Tilki
Mizanpaj: Kule Mizanpaj
Engin Matbaacılık/Topkapı

Eserin tüm hakları Tilki Kitap©'a aittir. Alıntı dışında kullanımı yazılı izine tabiidir.
Eserin tüm yasal ve fikri sorumluluğu yazarına aittir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.
Tilki Kitap'ın edebi değer dışında yayın kıstası bulunmamaktadır.

isimsiz nefesler

dadohu

Neden dadohu?

Her insan iki ‘ben’ e sahiptir. Birisi, sistem tarafından isimlendirilmiş ve yetiştirilmiş ‘ben’, öteki ise Varoluş etkisi altında ki ‘öz benlik’ olan ruhtur. İsmim Murat ve ismim, sistemin var ettiği ‘ben’ olanı işaret eder. Unsurlarımın üzerine geçici, değişken ve yapay olarak oluşturulmuş kişiliğim, sistem tarafından verilmiştir. Kişilik, sistemin ötesi ile ilgili bir şeyler hissedebilir; fakat gerçekleştiremez, tanımlayamaz. Çünkü kişiliğin doğası hayata katmak için değil, yaşamda var olmak içindir. Dadohu, ‘öz benlik’ olan ruhu işaret eden isimdir. Öz benlik, sistemin dışında ki Varoluşda var olan ve sistemin etkileyemediği varlıktır; hayata katmak için vardır, yaşamı ise izler. Annem ve anneannemin çocukluk yıllarımda bana hitaben söylediği, ‘güneş, sıcaklık’ anlamına gelen, etnik isim ‘dado’ mahlasına, yaratımın nefesini simgeleyen ‘hu’ hecesini ekleyerek ‘dadohu’ ismini öz benliği göstermek için kullandım. Kişisel şöhret peşinde değilim ve bunları ben ‘Murat’ değil, öz benlik olan ‘dadohu’ yazdı diye inanıyorum. Öz benliğim’ e dadohu ismini koymamdaki amaç; bütünlüğümde ayrım yaptığım için değil, anlaşılır olmam içindir. Çünkü sistemde bir şey bütün olarak değil, parçalara ayrıldığı zaman kolay anlaşılır olur.

Yazar İletişim:
www.dadohu.com
yolcu@dadohu.com

Şiir, şairin içindeki kaynağın tarifidir.
Şair ise içindeki kaynağın halini anlatabilendir.
Her şey dönüşür ama her şey dönüşürken nefes alamaz.
Nefes alamayarak dönüşen her şeye,
nefes aldıran; şairin yüreğidir.
Bir şiir ile nelerin nefes aldığı ise bilinemez,
bu sebepten bazı nefesler isimsizdir.

Ne kalır insana bilir misin?
Deneyim elbette; o da inancımız doğrultusunda.

Ne katarız hayata bilir misin?
Farklılık elbette; o da cesaretimiz kadar.

Varoluşsal bir dostluğu, karanlıkta aydınlatamazsın!
Hoca ile müridi bir arada görmediysen,
Şems-i Rum-i aşkını anlayamazsın!
Kendi bilmediğine susmazsan,
Başkalarının bildiğini konuşursun.
Kendin olmazsan,
Başkaları gibi olursun.

Sebepsizlik gördün mü sen hiç?
Ya kapsanmayan bir alan!

Değişmeyen bir şey gördün mü sen hiç?
Ya değiştirenin kararlılığını!

Evrende alakasızlık gördün mü sen hiç?
Ya öncesiz, sebepsiz bir olay!

Yıldızsız galaksi gördün mü sen hiç?
Ya güneşsiz sistemler!

Doğada uygunsuzluk gördün mü sen hiç?
Ya ışığın olduğu yerdeki karanlığı!

Pençesiz yırtıcı gördün mü sen hiç?
Ya leş yiyen aslanlar!

Yuvarlağa dönüşmeyecek nesne gördün mü sen hiç?
Ya göğe uzanmayan bir şey!

Gören sensen,
Gördüğünü kendi sanan ne yapsın!

Değer insanın kendisindense,
Yıkılmış olan ne yapsın!

Bir hayal ruhu besliyorsa,
Mahkum olan ne yapsın!

Bir yol yolcudan dolayı varsa,
Zaman mesafeye ne yapsın!

Ademin kızı uzaktaysa,
Kader sana ne yapsın!

Yakarışın kendineyse,
Tanrı kiminle ne yapsın!